

Deze conclusie wordt wel is waar direct afgeleid uit den financiëlen toestand onzer Universiteit, en uit de ontwikkeling, welke de medewerking voor het verschaffen van hare stoffelijke nooddrift in de laatste jaren heeft genomen, maar ik wensch haar in geen geval uitsluitend te verbinden, noch verbonden te zien, aan de financiën, aan hetgeen daarvoor wel en niet wordt gedaan, of wel en niet zou behooren te worden gedaan, aangezien zij op sobere wijze omschrijft hetgeen het *uitvloeisel* is van eene niet bevredigende situatie op het gebied van het niet stoffelijke,

Wat inzake de voorziening in het brood der Universiteit moet worden geconstateerd, dat is het *resultaat* van eene geestelijke gesteldheid, welke niet gezond is, en niet van de economische crisis.

Zooeven zeide ik, dat een onderzoek noodig is. Het ligt niet in mijne bedoeling, dit thans te gaan instellen. Ik wijs alleen op de noodzakelijkheid daarvan, omdat — zoo mijn opvatting juist is — uit den concreten toestand blijkt, dat de verhouding tusschen leven en wetenschap in onzen kring niet in alle opzichten harmoniëus is. Wel veroorloof ik mij in dit verband te zeggen, dat bezinning over de huidige verhoudingen en de oorzaken, waaruit zij zijn voortgevloeid, slechts de beterschap zal kunnen bevorderen, wanneer deze niet eenzijdig plaats heeft, d.w.z. wanneer men niet alleen naspeurt, wat er aan de zijde van het leven mankeert, of wat er aan de zijde van de wetenschap hapert. Eenzijdigheid zou hier het bewijs zijn van de aanwezigheid van een een tekort aan objectiviteit, van het reeds vaststaan van eene conclusie, en van het overgaan tot bezinning met het eenige doel het materiaal te vinden, dat hare juistheid zou kunnen illustreeren. Tegen iedere eenzijdigheid wil ik hier waarschuwen, al spreek ik den wensch uit, dat men volkomen terecht zal zeggen, dat zulk eene waarschuwing niet ter zake dienende is, omdat gevaren in die richting er momenteel niet zijn.

(Wordt vervolgd).